

Vårslut i sång och bild

Berättarkvällen den 8 maj var tänkt att sluta med sång och sång blev det. Första delen skulle ha handlat om det Lennart Hellsing diktade om och som Lille-Bror Söderlundh tonsatte:
*"Vad är det som snöar ner från skyn?
Jo, vatten, vatten, bara vanligt vatten."*

Nu är det ju inte så i världen att det handlar om "bara vanligt vatten", för på många håll är det inte så vanligt som hos oss. Här är det lyxigt att bara vrida på kranen och tappa upp ett glas. Men det går inte att säga: "Skål världen!" för i många länder är det ont om vatten, i minst lika många är vattnet dåligt, rentav hälsovådligt.

Alltså hade den ambitiösa arbetsgruppen tänkt sig en malmöbo, nu nyligen 80-årig, som berättare. Vad han inte vet i ämnet är inte vatten värt. Men först efter veckors letande hittades han på konsultuppdrag i Polen, där kunskaperna säkert behövs. Så därför blir det i höstprogrammet den 4 september temat *"Bara vanligt vatten"* med VA-ingeniören Bo Leander.

Som det brukar heta på TV: ***Missa inte det!***

Det kommer att kombineras med berättelser från scen och publik om hur mödrarna fixade maten under krigsårens ransoneringar. Med och utan hjälp av den svarta börsen.

Ett hundraårsminne

Efter en kort presentation av ett 100-årsminne för Pålssonhuset blev det sång på skånska.

Hundraårsmillet handlar om att Oxies mångbegåvade postatant och skomakare (!! Ester Lundén-Gullander (1890-1978) använde sin konsttalang till att teckna gården Käglinge Nr 2, nu Pålssonhuset. Nu 100 år senare fotograferade Kjell Wihlborg från samma plats. Vi har sökt svar på vår gästberättare Per Gustavssons frågor om vem Ester var och det har blivit en berättelse, som kommer att ingå i sommarens visningsprogram vid gården. Sång och berättelser ägnade hon sig mycket åt.

Karin och Lars

Så blev det nu också med glatt sjungande Karin Sjöholm och Lars Svensson vid flygeln.

"Vi har bott vid en landsväg" rimmar ju bra med Käglinge Nr 2, för där har man bott i mer än 200 år och så är det ju landsvägen som delar Sverige i två likvärdiga hälften....

Skolans stamsånger med *"Blåsippan ute i backarna står"* påminde om att den hann att glesas ut, innan den blev fridlyst. Det var ingen spontansång, för Karin och Lars lade upp text och musik hemma hos Barbro Wihlborg. Att Kjell inte är fick vara med på bilden när programmet regisserades, beror förstås på att det var han som höll i kameran.

>>>>>>

Dialekterna

Visorna på skånska sjöngs samma vecka som Sydsvenskan varje dag uppminnande det som finns kvar av skånska dialekter. Då kan man notera att ovannämnda Ester Lundén-Gullander var en flitig rapportör till både Folklivsarkivet och Dialekt- och ortnamnsarkivet i Lund om ord, uttryck, seder och bruk på "släboskånska", fast hon var uppvuxen på Listerlandet där den genuina dialekten är lika svår som den närlägna göingskan. En av våra flitiga berättargäster kunde som barndomsminne berätta att Ester under åren med finska krigsbarn faktiskt också lärde sig så mycket finska att hon kunde kommunicera med Finland både i tal och skrift. Minst sagt imponerande talanger i så fall. Men det blev alltså lite skånskt att fundera på under hemfärden.

Skön sommar - i naturområdet!

Till detta lade Barbro och Kjell Wihlborg vackra bilder från Käglinge naturområde och inte minst berättarkällarnas signaturorkidé kärrknipproten.

Kummingårdsvärden Robert Jensen lottade ut hembygdsböcker, utdelade orkidédiplom och önskade schön sommar.

Så börjar vi igen den 4 september. Välkomna då!

Per Ragnarson

